

no 232

Q. AVRELII

SYMMACHI,

VC. P. V. ET COS. ORD.

EPISTOLARVM AD

DIVERSOS, LIBRI

DECEM.

IACOBVS LECTIVS IVRISCONSULTVS restituit, auxit notis.

Addita item Nota Fr. Iureti Jurisc. iam ante vulgata.

Cum Indice copiosissimo.

ea tempora natui et, quibus firmare animum expediat

spes inuenio, & omni quidem Deo probat: ceterum in

constantibus exemplis. Thoresia apud T. acit. annal. 16.

APVD EVSTATHIVM VIGNON.

Per Dionysium Probum.

M. D. LXXXVII.

Vignon

GENEROSIS

ET MAGNIFICIS

*DD. Georgio à Sayn, Comiti in Witt-
gestein, Domino in Homburg, &c.*

*Et Philippo à Sayn Baroni in Win-
nemberg, Domino in Beihelstein, &c.*

Iac. Lectus Iurisc. S.

NOSTIS, Illustres,
quibus ærumnis vr-
bem nostram annus
vniuerso prope or-
bi lucuosus exer-
ceat. Quem in finem hæc casura,
nouit ille cui curæ res mortalium.
Per id temporis, dum à publica iu-
ris interpretatione vaco, has ad
Quintum Symmachum emenda-
tiones ac notas, vt per alias curas li-

Q V. A V R E L I I
S Y M M A C H I V. C.

P R Æ F. V R. E T C O S.

ordin. Epistolarum

L I B. I.

Symmachus Patri suo. I.

E M I H I vitio vertatur in-
termisio litterarum, malo
esse promptus officij, quàm
longa expectatione vicissi-
tudinis desiderer: tū quòd
parentibus non ad lancem,
neque ad dimensum verba
tribuenda sunt. Iniurius videar si summo vobis-
cum iure cõtendam. Nam præter æquum cen-
sent, qui inter dispares par obsequium requi-
runt. Itaque vester sermo ex beneficio profi-
ciscitur, noster ex debito. Hæc me atque alia
huiusmodi perpulerunt scribendi munus insu-
per non habere. Non enim actuum nostrorum
ordo pandendus est? libet non minus ocij quàm
negocij præstare rationem. Baulos Lucrina sede
mutauimus, non quòd eius diuersorij satias
cœperit nos, quod cum diutius visitur plus a-
matur: sed quòd metus fuit ne si Baulorum mi-

" v. c. cen-
sent.
" v. c. re-
quirit.

" v. c. pe-
pulerunt.

FR. IVRETI
AD SYMMACHVM
NOTÆ.

ea tempora natus es, quibus firmare animum expediat

spē a iuuenis, & omni quidem Deo prohibeat: ceteram in

constantibus exemplis. Thrasea apud Tacit. annal. 16.

Per Dionysium Probum, & Heliam Viollier.

M. D. LXXVII.

G V L I E L M O

F O R N E R I O R E -
G I O A P V D A V R E L I A M

Consiliario, & antecessori claris-
simo, FR. IVRETVS. S.

*U O animo discessum
meum tuleris (Forneri
clariss.) qui te mirificè
semper dilexi, multaque
religione colui suscepiq;
nec satis scio, nec si sciam ausim dicere.
Ego verò mentior, nisi adeò graviter affe-
ctus fui, postquam vis nescio quæ maior à
te me reluctantem diuulsit, ut vix ullus
candidus dies oculis illuxerit. Accendebat
etiam aegritudinem, Minois mei suavissi-
ma recordatio, cum quo iucundissimè an-
tea vixeram, & si malè iudicantia fata*

FRAN. IVRETI
NOTÆ AD SYMMA-
CHVM, QVIBVS EMEN-
DATIONVM RATIO
REDDITVR.

AD LIB. I. EPIST. I.

*Q*UAM longa expectatione vicif-
situdinis desiderer. Ita vulgò. Sed
vetus codex Diui Benigni (quē
semper illis notis v. c. designari
profiteor) habet, quòd longa,
&c. liber verò clariss. P. Pithœi sic, quàm lon-
ga vicissitudinis expectatione desiderere.

Non enim actuum. Hæc est scriptura v. c. cum
interrogationis nota. Excusa tamen olim lectio
habet, Nunc tamen vobis actuum nostrorum
ordo pandendus est. Libet enim, &c. Cæterum,
quod de ocij ratione addit, sumpsit ex M. Ca-
tone, qui in principio suarum originum scripsit
clarorum virorum atque magnorum non mi-
nus ocij quàm negocij rationem extare oport-
tere. author Tullius pro Plancio. Sed & Enno-
dius Ticinensis in dictione Epiphaniij, Si red-
denda est (ait) de ocioso sermone ratio, non mi-
nùs de ocioso silentio. Galba tamen cum in de-

Ocij ratio.